

FARNÍ LIST KAPLICKA č.1/14

**Měsíčník těchto farností
římskokatolické církve:**

Kaplice

Malonty

Omlenice

Blansko

**Dolní
Dvořiště**

**Rychnov
nad Malší**

**Rožmitál
na Šumavě**

**Pohorská
Ves**

Cetviny

**Pohoří
na Šumavě**

*P. Josef Jílek, mučedník
rodák z Výchně u Kaplice
naš vzor a patron*

LEDEN 2014

Přátelé!

I když nový rok již běží čtyřicet dní, náš časopis vychází jako první číslo pro tento rok. Najdete v něm opět hlavně reportáže z uplynulých akcí, které jsme pořádali – zvláště ohlednutí za Vánoci. A na titulní straně ještě otiskují novoroční přání, přát se může snad kdykoliv. Autorem je P. Vích.

Aby tak všechno nové
nově bylo prožíváno
abychom sílu měli
řící vždy ano
k tomu co ještě přijít má
Ať všechny kroky vedou
jen ke Šťastnému cíli

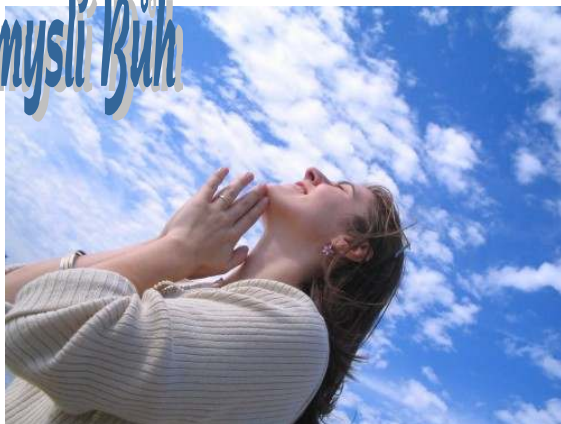
S kým setkáš se
aby byl upřímný a milý
Kdo ve tmě zabloudil
kež najdou domov vytoužený
Ať radují se všichni
radostí té prosté Ženy u jeslí
betlémských

z Tříkrálové sbírky v Malontech

P. Pavel

Věřte tomu co si o vás myslí Bůh

Křesťanský psycholog doktor Dick Dickerson napsal parafrázi na První list Korintským, odstavec třináctý, kde nádherně sumarizuje, jak Bůh na nás pohlíží. Přečtěte si tuto pasáž každé ráno a večer a čiňte tak alespoň měsíc, pak zhodnoťte, jak se vaše pocity vůči vám samým změnily.

Protože mne Bůh miluje, neztrácí se mnou trpělivost.

Protože mne Bůh miluje, rozumí okolnostem mého života a konstruktivně je využívá k mému růstu.

Protože mne Bůh miluje, nezachází se mnou jako s předmětem, je v jeho vlastnictví a s ním může manipulovat.

Protože mne Bůh miluje, nesnaží se na mne zapůsobit svou velikostí a mocí, vyplývající z toho, že je Bůh. Mne, svoje dítě, neznevažuje, jen aby mi ukázal, jak je důležitý.

Protože mne Bůh miluje, podporuje mne. Chce vidět, jak dozrávám a rostu v jeho lásce.

Protože mne Bůh miluje, nesesílá na mne svůj hněv za každou chybičku, již se dopustím, třebaže je jich mnoho.

Protože mne Bůh miluje, nespočítává moje hříchy a neotlouká mi je o hlavu při každé možné příležitosti.

Protože mne Bůh miluje, je hluboce zarmoucen, když nekráčím cestou, jaká se mu líbí, neboť v tom vidí důkaz, že v něho nevěřím a nemiluji ho ta, jak bych měl.

Protože mne Bůh miluje, má radost, když pocítím jeho moc a sílu a pod záštitou Jeho jména nepoddám se strastem života.

Protože mne Bůh miluje, trpělivě se mnou spolupracuje i tehdy, kdy mám pocit, že už už podlehnu a nechápu, proč se zároveň se mnou nevzdává i On.

Protože mne Bůh miluje, stále mi věří, dokonce i když si už ani já sám nevěřím.

Protože mne Bůh miluje, nikdy neříká, že už nemám žádnou naději, ale místo toho mi trpělivě pomáhá a působí na mne tak, že jen stěží chápu hloubku Jeho zájmu o mne.

Protože mne Bůh miluje, nikdy mne neopustí, i kdyby mne opustila většina mých přátel.

H. Norman Vright Z knihy Vitamin C od Boha

Co víme špatně - o manželství

Dan Drápal, evangelický duchovní

Snad každá společnost má určitý kánon přesvědčení, která jsou obecně sdílená, leč mylná. V minulosti to mohl být názor, že země je placatá, případně že za morové epidemie mohou Židé (později čarodějnice).

Nad středověkými „tmářskými“ názory se pozastavujeme, ovšem bereme málo v úvahu, že lidé tehdy měli možná větší „právo“ na své omyly, jakkoli byly hrůzné, než máme my teď. Lidé neznali nikoho, kdo by obeplul zemi – těžko se pak divit jejich přesvědčení, že země je placatá. Nechci ani v nejmenším hájit obviňování Židů nebo čarodějnic, nicméně platí, že skutečnou příčinu morových epidemií lidé tehdy neznali a znát nemohli.

Když jsem sbíral statistická data pro svou knihu *Vztahy, sex manželství*, zakusil jsem, že statistika opravdu není nuda, byť nám to tvrdí jedna známá písnička („Statistika nuda je, má však cenné údaje“). Ne, statistika nenudila, spíše děsila. V tomto článku nebudu uvádět jednotlivá čísla – ta lze najít v knize samotné. Zmíním jen, co si myslíme, že víme – a přitom je to špatně.

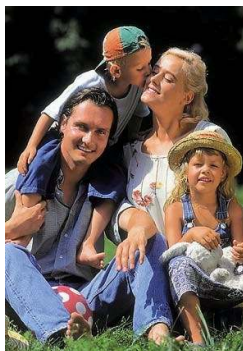
Tak například panuje přesvědčení, že lidé, kteří spolu sexuálně žijí před svatbou, mají větší šanci uzavřít úspěšné manželství, protože se s partnerem lépe poznají. Omyl, statisticky doložitelný – a doložený.

Mnoho lidí, a kupodivu zvláště z vyšších vrstev (mám na mysli především ženy s vysokoškolským vzděláním) je přesvědčeno, že jeden rodič může děti vychovat stejně kvalitně jako oba rodiče. Aniž bych chtěl popírat existenci mnoha hrdinských matek, které vzorně a zdárně vychovávají své děti, statistiky jsou neúprosné. Děti z neúplných rodin budou mít častěji problémy se zákonem, s depresemi, s hledáním práce... a v partnerských vztazích.

Mnoho lidí je přesvědčeno, že formální uzavření manželství je dnes zbytečností. Hlavně, když se dva lidé mají rádi, „nepotřebují na to přeče papír“. Hluboký omyl! Ve srovnání s těmi, kdo vstoupili do manželství, jsou svazky lidí, žijících na hromádce, nesrovnatelně nestabilnější. Kdo to zpravidla odskáče nejvíc, jsou děti, kterých se nikdo neptal, v jakém uspořádání chtějí žít. Přes statistiky (někdy skutečně děsivé) vám budou někteří lidé tuto hloupost opakovat do omrzení. A budou usilovat o to, aby nějaká státní instituce nahradila otce.

Při sbírání statistických dat jsem narazil na skutečnosti, o nichž jsem neměl sebemenší tušení a jež jsem ani nehledal. Tak se například někdy stává, že muž po letech zjistí, že dítě, které vychovával, není jeho. (Před několika lety nás zaplavila přímo vlna takových zjištění; což bylo dáno tím, že se genetické testy staly téměř přes noc snadno dostupné). Pokud spolu lidé žili na hromádce, vedlo toto zjištění ve většině případů k rozpadu vztahu. Zajímavé – a nečekané – bylo zjištění, že pokud byli lidé sezdáni, muži i přes toto velice nepříjemné zjištění často v manželství zůstali a dítě řádně vychovali. Chcete-li statistický důkaz, že manželství není pouhá formalita, zde ho máte.

Ovšem ve společnosti zpravidla mocně působí jakýsi „duch doby“, na kterého sebevíce podobných zjištění neplatí. Mnozí intelektuálové budou nadále pracovat na demontáži rodiny podle pravidla „mám na to svůj názor, neplet'te mě fakty“. Rodina v dnešní době dostává opravdu zabrat. Nicméně její přednosti jsou tak silné, že mám naději, že rodina přečká i tuto dobu, která je, navzdory tomu, co si myslí postmoderní odpůrci manželství, velice bláhová.

Pohlazení

Jsou v životě chvíle, okamžiky, které vás pohladí, potěší, přinesou hlubokou radost do srdce. Nedávno jsem jedno takové hezké „pohlazení“ prožila, a tak se s vámi o něj podělím.

Pětiletý Honzík měl jít pro opakované rýmy a kašel na operaci nosních mandlí. Přišli s maminkou ke mně do ordinace na předoperační vyšetření. Vzala jsem mu krev a poslala do laboratoře. Odpoledne mi však z laboratoře volali, že jeden výsledek krve jim vyšel hodně špatně a že je třeba odběr zopakovat. A tak musel Honzík s maminkou do nemocnice, kde mu znovu vzali krev a poslali do laboratoře. Nyní již byl výsledek vyšetření pořádku.

Další den přišli Honzík s maminkou ke mně do ordinace pro výsledky vyšetření. Vysvětlila jsem mamince, proč vyšel první výsledek špatně. Na předoperační vyšetření jsem musela nabrat 3 zkumavky krve. Krev u dítěte tekla pomalu, po kapkách jsem plnila zkumavky. Aby se mi podařilo naplnit všechny 3 zkumavky a krev se nesrazila, nakapala jsem do jedné zkumavky o něco méně. Pravděpodobně tím menším množstvím krve ve zkumavce byl výsledek ovlivněn a vyšel špatně.

Mamince dítěte jsem se omluvila, že museli jet do nemocnice na nový odběr.

Maminka to přijala s pochopením, a když odcházeli, Honzík ke mně přišel a řekl, že mi dá pusku. „Pusinku dej mamince a tatínkovi,“ odpověděla jsem mu.

„Tak já tě pohladím,“ Honzík na to. Než jsem se nadála, přistoupil ke mně a něžně mě po vlasech pohladil. Také jsem ho po vláskách pohladila. Usmíval se na mě celý rozzářený a i já vnímala ten okamžik jako neuvěřitelně krásný. Pohlazení, radost... Dar lásky od Pána

Tomáš Halík ve své knize *Žít s tajemstvím* píše:

Bůh je tajemství, ne „nějaké tajemství“, nýbrž centrální tajemství skutečnosti. Klíč k setkání s onou láskou, přesahující vše, co kdy lidské oko vidělo, ucho slyšelo a na lidskou mysl vstoupilo, neleží výhradně na oltářích lidmi postavených chrámů, můžeme ho nalézt v lidské lásce, v tomto Bohem samým postaveném chrámu – avšak jen v její hloubce, ne na povrchu, s kterým se spokojují mnozí, kteří slovo láska skloňují ve všech pádech. O pravé lásce říká Písmo, že raději dává, než bere. A láska, o níž zde mluvíme, dává sebe. Jen v totálním sebedarování je lidská láska obrazem té nepodmíněné absolutní lásky, kvůli níž a pro níž hájím slovo Bůh.

Bůh „není“ – Bůh se děje. Bůh existuje v příbězích...

Bůh není na povrchu a není v zásvětí, Bůh není ani v onom nebi, které Brecht doporučoval přenechat andělům a vrcabům. Bůh je uvnitř, je hlubinou skutečnosti. Nakolik ve svém životě a při svém chápání života a v porozumění světu překračujeme pokušení mělkosti a povrchnosti, natolik stojíme na cestě, která vede k „obydlí světla.“

I vstoupí nenadále do svého chrámu Pán, kterého hledáte,

Posel smlouvy, po němž toužíte.. (Mal 3,1)

Kéž často přináší do našich srdcí světlo, radost, pohlazení, pokoj! Milena Voldřichová

Modlitba

Václav Renč

Vším už jsi ke mně promlouval, - vším, Pane.
Tmou bouře, hromem, úsvitem, jenž plane,
přátelskou dlaní v bojích s tímto světem,
dokonce chválou -žel, že ne Tvým květem...

i rozkoší, co šlehat v zakázané
tvé sedmé nebe zdá se - s horkým létem -
i nejsladším z tvých darů na zemi,
jímavým okem, jež se slzou tmí:
vší svoji dobrotou v tom jednom oku
jak odraz celých nebes na potoku!...

Veškerým lidstvem s pradávnými domy,
s oblouky opřeny o sloupoví;
když zapomněním kroků v prach se zlomí,
zas obejme je bujný porost nový.
Vším, vším!...

Jen, Pane, že jsem neměl hlasu
pro hodnou odpověď, - i mlčel jsem;
blaženým záviděl jsem smrt a spásu
a k Bolesti jak k matce držel jsem –
s Nadšením srostlý jako s blížencem,
do čtyř stran světa paže rozpínal.
Když dokonalost tvou jsem objímal,
uměl jsem hlesnout: "klamu" jen –
a tak v čas nemluvnat se vracím...

Jsem jen znak!...

Jsem bez hlasu - tys, Pane, slovo dal,
kdo výpověď však svými ústy zdolá?
Dík tobě jsem se bohem prachu stal,
anděla tvého v sobě nesu dál –
hlas tedy ještě rozvaž, - anděl volá!

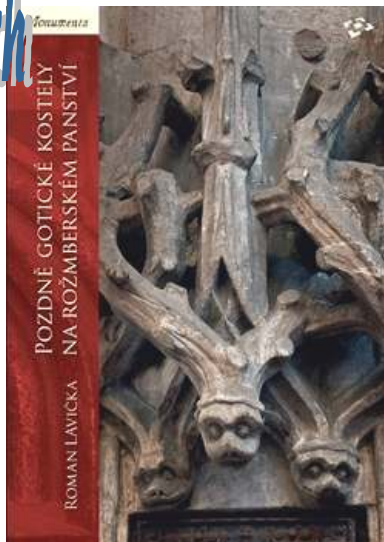
Kniha o pozdně gotických kostelích

Odborné pracoviště Národního památkového ústavu v Českých Budějovicích v listopadu 2013 slavnostně představilo novou publikaci pod názvem *Pozdně gotické kostely na rožmberském panství*. Jejím autorem je historik umění Mgr. Roman Lavička, Ph. D., odborný pracovník vydavatelské instituce, jehož poutavé přednášky mohly posluchačům utkvět v paměti při oslavách 650. výročí nejstarší písemné zmínky ve farnostech Blansko (prosinec 2009) a Rychnov nad Malší (červen 2013). Kniha je přepracovanou verzí jeho disertační práce, kterou r. 2012 obhájil na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze, a výslednicí více než deseti let badatelské činnosti. Své poznatky průběžně publikoval na stránkách odborných časopisů, sborníků i knih. Kromě odborných znalostí a narůstajících zkušeností prokázal též obdivuhodný pozorovatelský talent, který je důležitým předpokladem pro dobré poznání zkoumaných objektů i rozpoznání detailu v celku stavby. Jen díky tomu se mu např. podařilo vyhledat a popsat 258 různých kamenických značek, tj. jakýchsi „podpisů“ řemeslníků na jejich díle.

Kniha rozebírá velkou vlnu stavební činnosti, která započala výstavbou mariánského poutního chrámu v Kájově (1471/74 – 1485), vyvrcholila kolem r. 1500 a v pozdně gotickém tónu dozněla až dokončením kostela sv. Petra a Pavla v Nových Hradech (1590). Zasáhla rozsáhlé území pod vládou či výrazným vlivem pánů z Rožmberka, rozprostírající se od Prachatic na západě až po Staré Město pod Landštejnem na východě a od Soběslavi po hornorakouský Haslach. Těžiště však leželo právě v její jižnější části Čech. Vyrůstaly zde novostavby kostelů, jejichž zářným příkladem budiž vznosný chrám sv. Jiljí v Dolním Dvořišti (vysvěcen 1507), přestavovaly se ty starší. Z nově vybudovaných věží se rozeznaly nové velké zvony. Chrámové lodi některých kostelů nově překryla klenba často ve formě dvouloďí, jinde se i vestavovaly kruchty. Některé prostory prozářila výmalba. Přistavovaly se nebo nově upravovaly sakristie, pod nimiž končily z hrobů vyzvednuté ostatky zesnulých farníků. Zřizovaly se zabezpečené prostory pro schraňování cenností kostelních i obecních. Vchody se osazovaly zdobnými portály a okna dovedně provedenými kružbami. Nově se pořizovaly taktéž upevněné součásti zařízení jako oltáře, křtitelnice, kropenky na svícenou vodu či sloupky na milodary. V umělecky ztvárněných sanktuářiích se uchovávala Nejsvětější svátost oltářní.

V katalogu jednotlivých staveb se kromě již zmíněného kostela v Dolním Dvořišti nacházejí též kostely v Blansku, Cetvinách, Malontech, v Rychnově nad Malší a tři objekty přímo v Kaplici. Zmínka zůstala o nedochované kapli v zaniklém klášterním dvoře v Hodonicích u Rožmitálu na Šumavě.

Nová publikace přináší cenný soubor poznatků, které by neměly uniknout pozornosti odborníků ani prostých milovníků historie. I místní znalci se mohou podívat nad tím, kolik i viditelných zajímavostí se ukrývá v jejich jinak důvěrně známém svatostánku. *Sp.*

Tatínkovo desatero 2.č.

- 6. Otec vzpomíná a vypráví.** Otcovství je ostrovem, který přijímá „denní ztroskotance“. Znamená to učinit z některého momentu dne-například večere-místo setkání celé rodiny, kde se může hezky podívat. Dobrý tatínek dokáže vytvořit kouzlo vzpomínek prostřednictvím drobných laskavých rituálů. V minulosti byl otec nositelem „hodnot“, a chtěl-li je předat dětem, stačilo je nařídit. Dnes je potřeba je ukázat, v čemž nám však moderní život brání. Jak je možné dětem něco ukázat, když není čas ani na to s nimi hovořit, být s nimi v klidu, vyměňovat si názory, plány, myšlenky, vyjevovat sny, radosti i zklamání?
- 7. Otec děti učí řešit problémy.** Otec je nejlepším pasem do světa „venku“. Otec silně ovlivňuje schopnost zvládat realitu, samostatný postoj vůči světu, v němž žijeme. Tím přispívá k vnitřnímu uspořádání osobnosti dítěte. Tatínek je tím, kdo jim poskytuje mapu pro jejich život.
- 8. Otec odpouští.** Tatínkovo odpuštění je tou největší, neočekávanější a nejvíce pocíťovanou skutečností ze strany dítěte. Mladý člověk ve vězení pro mladistvé se světuje: „Můj otec byl ke mně vždy chladný a nechápavý. Když jsem byl malý, měl mě velmi rád; jednoho dne jsem však udělal chybu a od té doby již nikdy neměl odvahu se ke mně přiblížit a políbit mě tak jako dřív. Jeho láska ke mně zmizela; bylo mi asi třináct let... Odepřel mi svou lásku právě tehdy, když jsem ji nejvíce potřeboval. Neměl jsem nikoho, komu se svěžit se svými bolestmi. Že jsem skončil tak nízko je i jeho vina. Kdybych byl na jeho místě, choval bych se úplně jinak. Neopustil bych svého syna v tom nejchoustivějším období jeho života. Za pomoci skutečného otcovského pochopení bych jej povzbuzoval, ať se vrátí na správnou cestu. Toto všechno mi scházelo.“
- 9. Otec je vždy otcem, i když žije daleko.** Každé dítě má právo mít „svého“ tátu. Pokud otec dítě zanedbává, zapomíná na ně nebo opustí, způsobí mu zranění, které se již nikdy nezahojí.
- 10. Otec je obrazem Boha.** Být otcem je velkým povoláním, nikoli pouze osobní volbou. Všechny psychologické výzkumy říkají, že si děti vytvářejí obraz Boha podle svého otce. Ježíš nás naučil modlitbu Otče náš. Pokud se spolu s dětmi modlí maminka, je to krásné, ale skoro normální. Pokud se s dětmi modlí tatínek, zanechá v nich nesmazatelnou stopu.

Napsal Bruno Ferrero, přeložil P.Ladislav Heryán

Společně ve Vyšším Brodě

Zemská výstava a Závašův kříž byly důvodem k zájezdu z našich farností do kláštera ve Vyšším Brodě v neděli 29.9. Klášter byl založen r. 1259 Vokem I. z Rožmberka a obývají ho od počátku cisterciáci. Tento řád vznikl r. 1098

ve francouzském Citeaux (latinsky Cistercium), jako reformovaný benediktýnský řád. Reforma spočívala v návratu k prostotě, k dodržování hesla: „Modlí se a pracuj“ a v oproštění od přepychu

a okázalosti. Cisterciáci budovali své kláštery převážně v nehostinných krajích, které zúrodňovali. Jejich zásluhou byly kolonizovány mnohé pusté oblasti západní a střední Evropy.

Jak úsilí o reformu a prostotu, tak zúrodňování pustých oblastí je velmi inspirativní i pro nás.

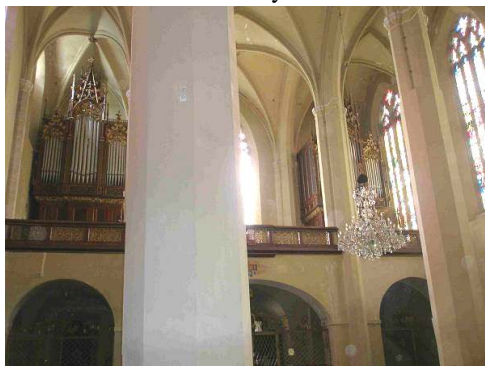

Při čekání na vstup do kláštera se zvláště malontští zastavili u náhrobků zdejších řeholníků a našli zde náhrobek P. Xavera Švandy, který působil v 50. a 60. letech v Malontech. Na fotce vpravo jsou účastníci zájezdu z Rožmitálu.

Klásterňí kostel Nanebevzetí Panny Marie byl dokončen v polovině 14. století. Jedná se o trojlodňí stavbu s další příčnou lodí, takže chrám připomíná kříž. Výška k vrcholu klenby je 17,5 m, délka 52 m a šířka v příčné lodi 29 m. Hlavní oltář je z poloviny 17. stol., má čtyři měnitelné obrazy podle liturgické doby. Uprostřed kostela stojí od r. 1725 mnišský chór, kde se řeholníci společně modlí breviář. Jsou zde umístěné i chórové varhany.

Oboje varhany nám rozezněl náš varhaník Jiří Větrovský a také místní varhaník a varhanář Václav Marek. Na chórové varhany si zahrála i pastorační asistentka Kristýna Perausová. Varhany pochází z konce 19. stol. a postavil je Leopold Breinbauer.

Největší přitazlivost pro nás měl ovšem Závišův kříž, pojmenovaný podle člena rodu Vítkovců Záviše z Falkenštejna, druhého manžela vdovy po Přemyslu Otakarovi II. královny Kunhuty. Ten ho snad získal od ní a daroval klásteru. Kříž v sobě obsahuje část Kristova kříže z cedrového dřeva a kromě drahokamů také ostatky 25 světců. Kříž je ze zlatého plechu a spolu s památkou Kristova utrpení i utrpení světců připomíná, že každá bolest snášená s láskou bude proměněna a oslavena.

Tato myšlenka i krása kříže při pohledu z blízka asi všechny účastníky zájezdu (bylo nás 50) velmi oslovila. pš

Adventní zájezd

Již po sedmé se vydáváme na adventní zájezd. A to v sobotu 7.12. Počasí je zrána dosti nepříznivé-sněží a proto mnozí odřekli svou účast. Ostatní se

svěřují do Boží ochrany a do rukou řidičů. Vpořádku jsme dorazili do Grammastetten, kde jsme měli bohoslužbu a výklad o kostele od K věty

Pohlhammer-Lauterbachové. V úvodu bohoslužby jsem připomněl, že podobně jako nyní se i v životě často vydáváme do neznáma a leckdy musíme riskovat.

Nejinak to bylo i s cestami Panny Marie – k Alžbětě a pak do Betléma. Ovoce těchto cest je zřejmé. Snad i toto naše putování přinese

dobrý užitek. V kostele promluvil i evangelický farář Daniel Freitinger z Kaplice. Hovořil o Janu Křtiteli. Postava Jana je v mnohém inspirativní - vyvolal svým kázáním pohyb mnohých, kteří ho přišli vyslechnout. Kéž i my toužíme naslouchat Písmu a dnešním prorokům

Tak jako se lidé přicházeli za Janem Křitelem k Jordánu, i my jsme se vydali k řece – k Dunaji kterou jsme přešli a dostali se do Puppingu – místu kde skončil biskup z Řezna sv. Wolfgang. Stalo se to v roce 994. Pro nás je významný tím, že prosadil r.973 vznik pražského biskupství.

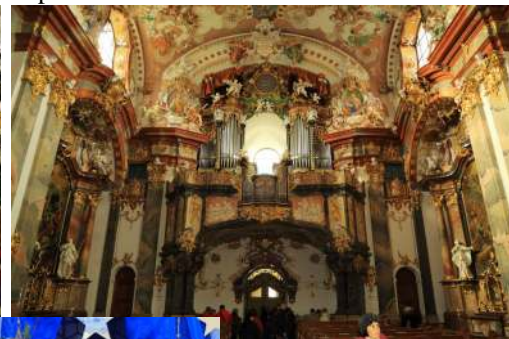
Z jeho života si můžeme připomenout jeho časté vizitace ve farnostech – chtěl být nablízku lidem. V době neúrody nechal otevřít sýpky s obilím pro chudé. Být nablízku lidem... scházet se s nimi, to je jistě také ideál pro nás. Při zájezdu jsme si také blíže než jindy.

Společně si zde zazpíváme, pomodlíme se a také obdivujeme zdejší kostelík – zvláště jeho barevná okna. Všiml jsem si, že všechna místa, která o adventních zájezdech navštěvujeme oplývají barevností. Zážitek různorodé barevnosti a pestrosti vytváří zážitek z krásy a tak přibližuje i Pána. Kéž naše kostely oplývají vkusnou a rozmanitou barevností.

Dalším místem, které navštěvujeme je klášter Wilhering, který byl založen roku 1146 a pro naši zem byl významným tím, že se stal mateřským klášterem pro klášter Vyšší Brod, založeným Vokem z Rožmberka r. 1259. Právě z Wilheringu přišli do Vyššího Brodu první cisterciáckí mniši. Že společný život mnichů přinášel plody, vidíme i z krásy klášterů. Někdy nám přílišná zdobnost kostelů připadá neevangelijní, ale musíme uznat, že přístup do kostela měl i ten největší chudák, který se z onoho bohatství a pestrosti mohl těšit.

Po velkém požáru r. 1733 byl kostel přestaven do rokokového stylu s malbami malíře Martina Altomonte. Vidíme tak, že mnohé zlo se obrací v dobro.

Kromě krásy kostela jsme se mohli potěšit také krásou vánočních dekorací a betlémů vystavených v přileh-

lých budovách. Zase jsme mohli obdivovat podivuhodnou barevnost a tvůrčí nápaditost zhotovitelů. I my se můžeme snažit zkrášlovat prostory našich kostelů.

V klášterních prostorách bylo možné si vánoční dekorace nejen prohlédnout, ale i zakoupit. Také zde byla možnost občerstvení a ochutnání vánočního punče. Potom jsme opět nasedli do autobusů (jeli jsme dvěma) a odjeli jsme do už jen několik kilometrů vzdáleného Lince.

Autobusy zaparkovaly poblíž Dunaje, u něhož nás Pavel Ptáček vyfotil. *On je také autorem většiny fotografií ze zájezdu. Pokud máte o ně zájem, dostanete se k nim i přes farní stránky www.farnostkaplice.cz a přes odkaz Stalo se-foto.*

Město Linz bylo založeno již v polovině 1. století Římany, jako pevnost Lentia. V raném středověku město spadalo pod Bavorské vévodství. (až do r. 1210). Za Babenberků se Linec vyvinul na město a od konce 13. století byl Linec sídlem zemského hejtmana. Dnes je Linec hlavním městem spolkové země Horní Rakousy. Se 190 tis. obyvateli je po Vídni a Štýrském Hradci třetím největším městem v Rakousku. Odtud pochází hudební skladatel Antonín Bruckner (1824-1896), v letech 1612-27 zde žil astronom Johannes Kepler a v 19. stol. zde žil spisovatel Adalbert Stifter.

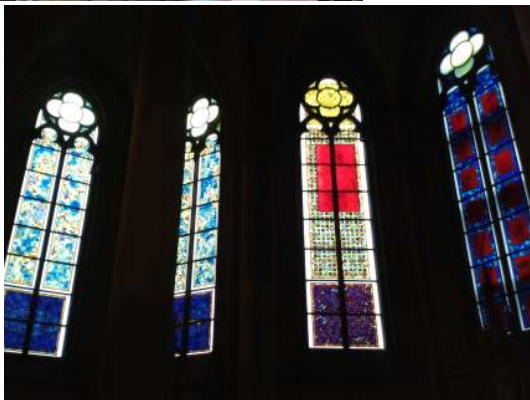
Kromě pamětihodností a adventních trhů, jsme zde mohli navštívit také kavárnu a občerstvit se dobrou kávou nebo cappuccinem.

Nejvýznamnější památkou je asi katedrála Neposkvrněného početí Panny Marie (Neuer Dom), která byla vystavěna mezi lety 1862-1924 v novogotickém stylu a s úctyhodnými rozměry: délka lodi-130m, strop je ve výšce 31m. Délka příčné lodi 60m, šířka hl. lodi 27,5m a výška věže 134,8m. Chrám je ponořen do šera, což zvýrazňuje jeho posvátnou atmosféru. V ní také vyniknou vitrážová okna v presbytáři.

Opět se setkáváme s krásnou barevností, která nás potěšuje. Nádherně působí i celý prostor katedrály, jak je vidět i z fotografií.

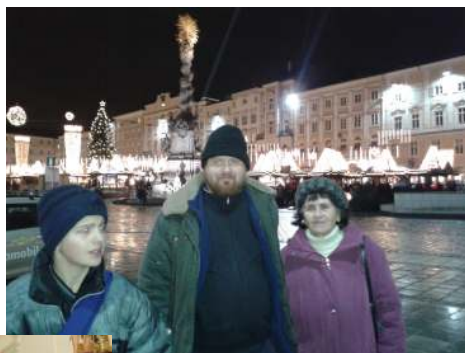

V katedrále jsou dvojce varhany – velké v západní části, jež jsou dílem dánské firmy Marcussen&Sohn, které mají 70 rejstříků a kol. 6 tis. píšťal, - a druhé jsou chórové v presbytáři. Na věži je celkem 9 zvonů, největší – Immaculata váží přes 8 tun.

V katedrále jsme varhany bohužel neslyšeli, ale měli jsme štěstí na varhanní koncert v Ursulinenkirche, kde jsme slyšeli malé varhany v presbytáři i velké na kůru. Koncert byl v adventním stylu a líbil se nám.

Uprostřed náměstí stojí 20 ti metrový Trojiční sloup- z r. 1723 a u něj se někteří vytoografovali. V pozadí jsou stánky adventních trhů. Kdo chtěl mohl si odtud přivést nějakou maličkost

na památku, nebo pro své drahé. Celé náměstí a zvláště prodejní stánky byly krásně osvětlené. Pozornost přitahoval také dům umělecké elektroniky Ars elektronica Center, který mění barvu své fasády. Uvnitř jsou výstavní plochy, např. také expozice věnovaná vesmíru. Tam jsme se bohužel již nedostali, ale bylo by to velmi zajímavé. Snad někdy příště.

Zájezdu se účastnilo 52 lidí a vybralo se 14.600 Kč. Díky mnohým z těch, kteří se přihlásili a potom nejeli, ale zájezd zaplatili, se podařilo uhradit cenu za dopravu, která činila 14.124,- Díky. Myslím, že ze všeho co jsme zažili, jsme si v srdci něco odvezli také domů. Ať už z prožitku společenství, krásy chrámů či hudby. Díky organizátorům Kvěťě a Kurtovi! pš

Advent

Počátek adventu je vždy spojen s připomínkou sv. Mikuláše, biskupa z města Myry, které leží dnes na území Turecka. Ten na přelomu 3. a 4. století proslul svou štedrostí.

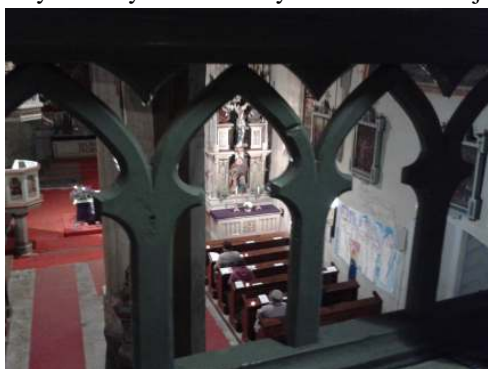

V Kaplici jsme mikulášskou nadílku konali po dětské mši svaté 1. prosince. Role Mikuláše se ujal kostelník Honza Dekret. Díky. Děkuji i ženám, které připravily balíčky.

V Dolním Dvořišti rozdělával mikulášskou nadílku ministrant Patrik.

Advent a jeho zvyky by ovšem neměly být vyhrazeny pouze pro předvánoční dobu. Vždyť celý život bychom měli vyhlížet Pána. A stejně tak celý rok dělat druhým radost.

Před Vánoci (vlastně stejně jako každý měsíc) konáme v kaplickém kostele poslech adventní duchovní hudby s poezií. Nepřichází sice mnoho lidí, ale nic to neubírá na kráse hudby či básní. Obrázek fary v Kaplici připomíná, že se započalo s obnovou střechy – zvláště krovů.

V Rožmitále se začalo s přípravou na Vánoce úklidem kostela a pořízením polštářků do lavic za což děkujeme Obecnímu úřadu. Kostel se připravoval také na vystoupení dětí ze Základní školy, které vidíte na fotce níže. Děti přichází jako andělé a jistě jimi také určitě jsou. Přinášejí nám radost a také naději. Jsou to poslové nového věku a připomínají, jak je důležité aby se lidé nebáli mít děti a věnovat se jim. Společnost, která o děti nedbá, vymře.

Děti v kostele zazpívaly a potěšily tak četné návštěvníky kostela, který se právě v tomto adventním a vánočním období zaplňuje více než jindy. Myslím, že tím kostel plní svoje hlavní poslání – otevírat lidem srdce. A to bez rozdílů jejich vyznání.

U bočního vchodu kostela stojí velká kropenka a pod ní křtitelnice. Je to velmi symbolické, protože právě na základě otevření boku Ježíšova těla – chrámu Ducha svatého, se otevřel lidem přístup do Božího království. To začíná již v rodině, jak to připomíná i Svatá rodina

Betlémské světlo

Krásným zážitkem v předvánoční době je předávání Betlémského světla. Krásně nazdobená náves s betlémskou chýší a svíčkami osvětlenou školou v Malontech

umocnily dojem z tohoto pěkného setkání při němž si chceme předat nejen to fyzické světlo, ale i to světlo vnitřní, světlo duše.

Hlavní roli tu hrají opět děti, které hezkou atmosféru tohoto večera vytváří. Ony jsou také těmi plamínky světla, které září. Svým úsměvem i zpěvem.

Zpěvu se ujaly děti ze zdejší školy. Ke všem přítomným také promluvil pan starosta Malý a popřál všem krásné Vánoce.

Já jsem přečetl příběh, který připomíná, že mnohé naše spory jsou vyvolány nedorozuměním. V příběhu „Dodržky“ malý chlapec, který někde zaslechl otázku „Chceš do držky“ si myslí že „dodržky“ (podobně jako „držky“) je něco k jídlu a proto se nevině ptá babičky: „Babi, chceš dodržky?“ A chvíli trvá než si babička uvědomí o co jde. Není něco podobného i za některými našimi nepřátelstvími? Některými našimi špatnými vztahy? Tedy nedorozumění?

V Kaplici se na předávání Betlémského světla v pondělí 23. prosince podílela Základní umělecká škola v Kaplici. I zde se v kostele sešlo mnoho lidí, aby si odtud přinesli

světlo. Světlo zapálené v Betlémě, jak připomínal i betlém v našem kostele. Lidé si na ně přinesli lucerňičky, ale odnesli si ho

nejen v nich. To duchovní světlo bylo totiž zapáleno krásnou hudbou. A jako se v rukou muzikantů rozechvějí hudební nástroje, tak se

rozechvějí i lidská srdce. Novodobá tradice přinášení Betlémského světla vznikla v Rakousku v roce 1986.

To napadlo pracovníky rakouského rozhlasu v Linci uspořádat sbírku na zrakově postižené děti nazvanou Světlo ve tmě. Odměnou těm, kdo přispějí, mělo být světlo zapálené ve skutečném Betlémě v Izraeli, odkud bylo letecky dopraveno do Rakouska. A vznikla nová tradice. Kéž nejen v adventě, ale i po celý rok přinášíme světlo těm, kdo jsou v nějaké temnotě.

Také Pohoří se před Vánoci rozzářilo. Rakouský spolek rodáků, který se stará pod vedením pana Altmanna o tento kostel, zde uspořádal 21.12. adventní koncert.

Bylo pozváno několik hudebních souborů - jak z Rakouska tak i z Čech. Muziku doplnila také zajímavá četba.

To že hudba spojuje, víme. V Pohoří to můžeme vidět v reálu. Tak se toto místo, ležící na hranicích může stát místem spojujícím.

I když většina účastníků je vždy z Rakouska, přece jen asi desetina je i od nás. Není lepší příprava na Vánoce než usilovat o jednotu.

Po koncertě následuje ještě občerstvení a poslech hudby i venku. Při podobných akcích si říkám, proč my Češi máme tak daleko k družnosti, kterou vidíme například i u Rakušanů. Není čas na to změnit to? A připravit cestu Pánu?

O Vánocích se v kostele čtou starozákonní texty z proroka Izaiáše (8,23) o tom, že světlo vzejde lidem obývajícím okraj země, zapomenutý kraj Zabulón a Neftalí. Zvláště jsem si to uvědomil při letošní první vánoční mši sv. v kostele v Pohorské Vsi, která se konala na Boží hod ve středu 25.12. Konečně i v tomto (opomíjeném) kostele září světlo – a nejen to elektrické!

S pomocí přátel, i spolku Terezie a Obecního úřadu jsme alespoň trochu ozdobili tento zchátralý, ale již i obnovující se kostel. Přivezli jsme oltář z Dolního Dvořiště, nainstalovali elektrické svíčky na stromky, postavil se malý betlém, zhotovený panem Brázdou a pak v den slavnosti se ještě připravila aparatura k reprodukci České mše vánoční od Jana Jakuba Ryby. Mše sv. s příběhem v kázání od Eduarda Martina o rozbitém a spravovaném betlému se velmi líbila. Příběh se zvláště hodil k tomuto místu. Prožili jsme zde i přes nepřítis

krásné prostředí s oprýskanými zdmi hezkou vánoční pohodu. Kež se zde tak jako v betlémském chlévě, zrodí nový život, který naplní nejen tento chrám, ale i okolní svět.

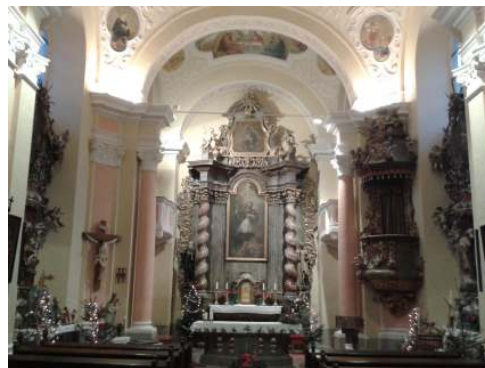
Vánoce

Vánoce na faře slavíme společně my všichni, kdo zde bydlíme a také přichází i lidé ubytovaní jinde, nebo ti, kteří by byli jinak sami. Tvoříme opravdovou rodinu, dáváme si dárky a jsme spolu rádi. Děkujeme všem, kteří na nás myslí a darovali nám cukroví i dárky, nebo přispěli jinak.

První „půlnoční“ jsem měl v Rožmitále. Kostel se celkem dosti zaplnil. Prostor je osvětlen novými osvětlovacími tělesy a tak zakoušíme sílu a krásu světla, které prosvětluje temnotu. Fyzicky i duchovně. Boží slovo nám přináší zvěst o sestupující Boží lásce, která neváhá a zrodí se i ve chlévě.

V době vánoční konáme také besídky pro děti u jesliček. Na Štěpána se konala besídka v Omleničce, kde jsem byl s dětmi já a v Rožmitále, kde byla Kristýna. Děti přišlo celkem dost – i s rodiči. Zpíváme koledy a povídáme si o Betlémě i o tom jak jsme Vánoce prožili. Povídání dětí bývá někdy velmi roztomilé. Na závěr se ještě občerstvíme čajem a cukrovím.

V Rožmitále organizovala besídku pastorační asistentka Kristýna, společně se svým bratrem Benjamínem a bratrancem. V programu byla hudba, dramatický příběh a koledy. Byl zde také ministrant Patrik, který fotografoval. Setkávání u betléma připomíná, že i v našich domovech se nacházejí živé betlémy.

I v našich rodinách je přítomen Ježíš – uprostřed nás a zvláště v dětech. Jim přece také dáváme dárky, tak jako se o tom mluví v koledách v souvislosti s malým Ježíšem. Betlémskou atmosféru pokoje a harmonie můžeme načerpat právě při takovýchto setkáních v kostele u jeslíček. V Rychnově se tentokrát besídka pro mé krátké onemocnění nekonala.

Poslední besídka proběhla v Dolním Dvořišti. Zde jsme pro náš betlém našli starou chýši s osvětlením. I církev má být přístřeším duše, místem, kde lidé mohou najít přijetí a ochranu v těžkostech. Podobnou chýš musíme stavět všichni, jeden pro druhého a nejen o Vánocích.

Adopce na dálku

Lidé z našich farností přispívají v rámci projektu České katolické charity „Adopce na dálku“ na vzdělání indické dívky Joyce Jenifer, která žije se svými rodiči a sourozenci v městě Neermarga ve státě Karnátaka. Studuje na Padva Pre University Colledge ve městě Mangalore. Kontakty s ní nám zprostředkovává a o podporu pečuje The Canara Organisation for Development and Peace ve městě Mangalore.

Základní charakteristika Indie

Indie má přes 1 miliardu obyvatel, je 2. nejlidnatější zemí na světě, svou rozlohou v pořadí 7. na světě (3 287 590 km²). Leží na Indickém subkontinentu v jižní Asii. Rozkládá se na poloostrově Přední Indie, přilehlé části asijské pevniny a na ostrovech v Bengálském zálivu a na Lakadivách ležících v Arabském moři.

Na východě Indie hraničí s Bangladéši a Barmou. Za severní hranicí leží Čína, Bhútán a Nepál.

Indie je na severu od svých sousedů dělena Himalájským pohořím. Na severozápadě probíhá hranice s Pákistánem. Z jihozápadu, jihu a jihovýchodu omývá indické břehy Indický oceán.

Indický subkontinent, který směrem na jih probíhá „do špičky“, je obklopen Indickým oceánem: na západě Arabským mořem, na východě Bengálským mořem. Indií protékají tři velké řeky: Indus, Ganga a Brahmaputra.

Indie je nezávislý stát. Státním zřízením je federativní republika, oficiální název je „Indická republika“. Indie má 25 států a 7 svazových teritorií. Hlavou státu je prezident a zákonodárným orgánem dvoukomorový parlament

skládající se ze Sněmovny lidu a Rady států. Hlavní město je Nové Dillí. Indie je rozmanitou zemí, rozpínající se od vysokých štítů a hlubokých údolí Himalájí na severu až k tropickým nížinám na jihu. Nalézají se zde fascinující chrámové komplexy, dech beroucí paláce, zapomenutá a opuštěná města, bujná vegetace, čajové plantáže i dlouhé zlaté pláže a modravé vody oceánu. V Indii je možné potkat přepych i bídu, na jedné straně životní styl v palácích a na straně druhé lidi spící doslova na ulici. Avšak snahou indické vlády je od dob získání nezávislosti vytvoření moderní demokratické společnosti s plnou gramotností obyvatel. Na tomto poli vítá Indie jakoukoliv efektivní spolupráci a podporu (ze zahraničních i lokálních projektů).

Významným přelomem v rozvoji Indie byly úspěšné hospodářské plány se zaměřením na samostatnost Indie v produkci potravin. Jsou dokladem píle, pracovitosti a rozvoje vzdělanosti indických obyvatel. Mezi nejpěstovanější rostliny patří rýže s roční produkcí asi 190 milionů tun, která řadí Indii na druhé místo ve světě. Dále pšenice s produkcí asi 45 milionů tun a třetím místem ve světě a čirok s přibližně 22 miliony tun a prvním místem ve světě. V roce 1991 byla Indie s 13 miliony tun největším světovým producentem cukru. Z hospodářských plodin se dále pěstují podzemnice olejná, banány, fazole, čaj, juta, ječmen, brambory, bavlna, tabák a kaučuk. Stáda skotu se 196 miliony kusů a stáda buvolů se 77 miliony kusů jsou největšími na světě. Dalšími domácími zvířaty jsou ovce a kozy a výjimečně i prasata.

Kráva je však pro hinduisty posvátné zvíře a nesmí být zabita. I malé počty prasat mají náboženský důvod. Pro hinduisty je prase nečisté a korán zakazuje požívat vepřové maso vyznavačům islámu. Přes 80% obyvatel Indie tedy nejí hovězí a přes 90% vepřové maso.

V Indii se mluví mnoha jazyky, k domluvě je potřeba dobře ovládat angličtinu a hindštinu, kromě nich se v Indii používá ještě dalších čtrnáct úředních jazyků např. bengálština, telugština, kannadština, urijština, paňdžábština, ásámština, kašmírština, sindhština, sanskrt.

V Indii je asi 824 miliónů (82%) hinduistů, 123 (12%) muslimů, 19 miliónů křesťanů, 18 miliónů sikhů, 7 miliónů buddhistů, 4 milióny jainů, 17 tisíc židů a pak lidé vyznávající jiná náboženství.

Nejvýznamnějším svátkem Indie je Díválí (Svátek Světla, též Dípáválí) – svátky světla, dobra a naděje. Termín tohoto svátku se každým rokem mění (jako u našich Velikonoc), většinou spadá do období druhé poloviny října až první poloviny listopadu. V tomto roce připadá Díválí na 3.11. – 7.11.2013. Tento svátek provází v Indii řada zvyků: „satsang“ (zpívání duchovních písní), zapalování svíček nebo vynášení světla. Lidé si dávají dárky asi tak jako u nás o Vánocích.

doc.Milada Krejčí

INFORMACE

Tříkrálová sbírka 2014

Jak je již zvykem, i letos přinesli Tři králové požehnání do vašich domovů a společně jsme tak podpořili dlouholetou tradici, která pomáhá potřebným.

Této sbírky se účastnili žáci ZŠ a SŠ na Kaplicku, klienti i zaměstnanci Charity Kaplice a občané zapojených obcí, jejichž ochoty a pomoci si velmi vážíme.

Naše velké poděkování patří také sponzorům: JEDNOTA DS KAPLICE, PAVEL ROUS KAPLICE, KAVÁRNA POD VĚŽÍ KAPLICE – KAMIL VONC A RADEK LATTNER.

koledníci před kostelem v Kaplici

Obec	Částka:
Kaplice	19 797 Kč
Výheň	1 204 Kč
Malonty	18 008 Kč
Horní Dvořiště	4 291 Kč
Rychnov nad Malší	7 503 Kč
Pohorská Ves	1 820 Kč
Rožmitál	2 075 Kč
Dolní Dvořiště	4 690 Kč
Netřebice	4 370 Kč
Bujanov	5 416 Kč
Pořešín	2 790 Kč
Celkem:	71 964 Kč

Letošní výdělek, který činí **71.964 Kč**, bude použit na péči o seniory a osoby handicapované, na podporu modernizace, rekonstrukci, vybavení a zajištění provozních nákladů charitní pečovatelské služby, na podporu nízkoprahových center pro děti a mládež, na podporu rozvoje a nákladů zabezpečujících trvale udržitelný provoz: terénních programů, sociálně rehabilitačních programů, zřízení krizového fondu pro osoby v aktuální krizi,...

I přes velkou snahu se nám nepodařilo navštívit všechny domácnosti. Touto cestou se omlouváme těm, kteří se Tří králů nedočkali.

Moc děkujeme všem lidem, kteří neváhali podpořit dobrou věc a přispět do sbírky pro potřebné.

LITURGICKÝ KALENDÁŘ

ÚNOR 2014

NEDĚLE	9.2.	5. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	žaltář 1.t
Pondělí	10.2.	Sv. Scholastiky, panny	památka
Úterý	11.2.	<i>Panny Marie Lurdské</i>	<i>nez.památka</i>
NEDĚLE	16.2.	6. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	žaltář 2.t.
Sobota	22.2.	Stolce sv. Petra	svátek
NEDĚLE	23.2.	7. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	žaltář 3.t.

BŘEZEN 2014

NEDĚLE	2.3.	8. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	žaltář 4.t
<i>DOBA POSTNÍ</i>			
Středa	5.3.	POPELEČNÍ STŘEDA den přísného postu	žaltář 4.t.
NEDĚLE	9.3.	1. NEDĚLE POSTNÍ	žaltář 1.t.

■■■ **KŘESŤANSKÝ PLES** se bude opět konat v Kaplici ve Slovanu, a to **v sobotu 15.2. od 20h.** K tanci bude hrát kapela Kaplická pětka. Vstupenky budou k dispozici v Infocentru, ve farní knihovně v Kaplici a v okolních farnostech po nedělní mši sv. Budeme rádi, když něčím podpoříte tombolu.

■■■ **POUTNÍ ZÁJEZD DO TAIZÉ** ve Francii (ekumenické místo setkávání mládeže) bude konat P. Pavel od 14. do 24.7. Navštívíme také poutní místo La Saletta, Avignon, chvíli pobudeme u moře a pak přes Milán zpět. Můžete se přidat.

■■■ **FARNÍ DOVOLENÁ** se bude konat od 3. do 9. srpna v západních Čechách. Navštívíme Karlovy Vary, Mariánské Lázně, Cheb, Bečov nad Teplou (relikviář sv. Maura), klášter Teplá, Nový Dvůr, německý Waldsassen. Přihlásit se můžete u P. Pavla (tf.732 872 662)

Kaplice

■■■ **PROMÍTÁNÍ FILMU JEŽÍŠ NAZARETSKÝ (druhý díl)** se bude konat na faře ve středu 12.2. od 17.30h. Pak beseda o filmu.

■■■ **PÁSMO HUDBY A POEZIE** se uskuteční ve středu 19.2. od 17.30

■■■ **DĚTSKÁ MŠE SV.** bude v neděli 2.3. od 9.30h.

■■■ **EKUMENICKÁ BIBLICKÁ HODINA** bude tentokrát v Arše – ve čtvrtek 6.3. od 19h. Probírat budeme 3. knihu Mojžíšovu – Leviticus. Můžete si z ní něco přečíst – zvl. kapitoly: 23 a 25.

PRAVIDELNÝ FARNÍ PROGRAM

KAPLICE – kostel sv. Petra a Pavla / kostel sv. Floriána / fara /jinde

Úterý	modlitba	18 h letní čas	17.00 zimní čas	kostel
Středa	setkání / biblická hodina	18 h letní čas	17.30 zimní čas	fara
Ekum. biblická hodina:	1. ST v měsíci-18h fara, / 1. ČT od 19h v ev. Arše teď– ST 6.3. Archa			
Čtvrtek	mše svatá	8 h (v adventní době již v 7h)		kostel
Pátek	mše svatá, pak adorace	18 h letní čas	17.30 zimní čas	kostel
	setkání mladých	19.15 fara	Mše sv. v Domově pro seniory	15h
Sobota	<i>1. sobota v měsíci</i>	16.30h odjezd na Svatý Kámen na mši sv. v 17h		
NEDĚLE	mše svatá	9.30	<i>1.NE v měsíci - zaměřená na děti, s rytmickými zpěvy. Mimo hl. svátky a hl. prázdniny!</i>	

MALONTY – kostel sv. Bartoloměje / fara

NEDĚLE	mše svatá / boh.slova	8 h v kostele	Setkání na faře: nyní u Otů Út 1x za 14 dní, nyní: 18.2. a 4.3.	17h
---------------	-----------------------	----------------------	---	------------

OMLENICE – kostel sv. Jana Nepomuckého / fara

NEDĚLE	mše svatá / boh.slova	8 h v kostele	Setkání na faře: Čt 1-2x za měsíc, nyní:	18h l.čas	17h z.čas
---------------	-----------------------	----------------------	---	-----------	-----------

BLANSKO – kostel sv. Jiří / fara

NEDĚLE	mše svatá v kostele	18h let. čas	17h zim.čas	Setkání na faře: Čtvrtek 1x za měsíc, nyní ?	18h let.č.	17h zim.č.
---------------	---------------------	---------------------	--------------------	---	-------------------	-------------------

DOLNÍ DVOŘIŠTĚ – kostel sv. Jiljí

NEDĚLE 1x za 14 dní	mše svatá - nyní: 9. a 23.2..	11.15	Setkání ve společenství-1x měsíčně - v sakristii kostela,	nyní: ?
-------------------------------	-------------------------------	--------------	--	---------

RYCHNOV NAD MALŠÍ – kostel sv. Ondřeje

NEDĚLE 1x za 14 dní	mše svatá nyní: 16.2.a 23.	11.15	Setkání v 17/18h Pondělí: ?	Svatý Kámen <i>poutní kostel P. Marie Sněžné:</i> 1. SO v měsíci: mše v 17h nyní: 1.3.	
-------------------------------	----------------------------	--------------	---------------------------------------	--	--

ROŽMITÁL NA ŠUMAVĚ kostel sv. Šimona a Judy

SOBOTA mimo 1. sobotu	mše svatá:	18h let.čas	17h zim.čas	Setkání na faře: Sobota 1x za měsíc, nyní: 15.3.	19h-l.čas 18h-z.čas
---------------------------------	------------	--------------------	--------------------	---	--------------------------------------

POHORSKÁ VES kostel sv. Linharta

NEDĚLE - 1. v měsíci	mše sv. nyní: 2.3.	v 15h	Setkání dětí (1 x za 14 dní) venku nebo v klubovně na Obecním úřadě:	Sobota 10.30h
--------------------------------	--------------------	-------	---	---------------

CETVINY: kostel Narození P.Marie

POHOŘÍ NA ŠUMAVĚ: P. Marie Dobré rady		
Něm.-česká pouť: 2. SO v srpnu- 14h	- Pondělí velikonoční: 15h mše sv. /ost. nepravidelně	
Česká pouť: 2. NE v září od 14.30h	- září- 2.sobota a neděle: česko-něm.poutní oslavy	

Správa farností: Farské nám. 80, 382 41 Kaplice, ☎ 380 313 096.

E-mail: farnost.kaplice@atlas.cz web: www.farnostkaplice.cz

Správce farností: P. Pavel Šimák, ☎ 732 872 662, e-mail: p.pavel.simak@seznam.cz

Doba, kdy je kněz nejnáze k zastížení na faře v Kaplici:

Středa 8 – 10.30h a 16h-17h, Čtvrtek 9 – 10.30h. Dle možností i jindy. Pondělí je volný den.

Návštěvu je nejlépe domluvit předem (telefonicky).

Farní list Kaplicka vydává Římskokatolická farnost Kaplice pro vnitřní potřebu farností v nákladu 10 ks. Adresa, na níž můžete posílat příspěvky do časopisu - výše. **NEPRODEJNÉ** (Náklady na 1 ks asi 15,-Kč.) Toto číslo vyšlo v neděli 9.2.2014.

Úmysly apoštolátu

modlitby

na měsíc leden 2014

Úmysl všeobecný: Aby byl podporován opravdový **hospodářský rozvoj**, který respektuje důstojnost každého člověka.

Úmysl misijní: Aby **křesťané různých vyznání** směřovali k jednotě, po které toužil Kristus.

Úmysl národní: Aby **Pán** svou mocí **přivedl k naplnění** každé dobré rozhodnutí a dílo víry.

Úmysly farní: Vdechni nám všem, Pane, hlubokou touhu pracovat na prohlubování jednoty mezi bratry a sestrami ve farnosti i na jednotě mezi církvemi

- Inspiruj nás k hledání nových možností mezicírkevní spolupráce a žehnej našim ekumenickým aktivitám i bratřím a sestrám z jiných církví
- Upevňuj zdraví našich akolytů a požehnej jim, zvl. novému akolytovi Jakobovi
- Požehnej, Pane, pastorační aktivity v našich farnostech, výuku náboženství a všechny naše akce pro děti a mládež, ať přinesou dobrý užitek
- Zažehni v nás, Pane, touhu po šíření evangelia a dej nám k tomu i schopnosti
- Prosíme za naše katechumenky Andreu a Veroniku i za ty, kdo se připravují na první sv. přijímání, dávej se jim stále více poznat, prohlubuj jejich víru, naději a lásku a dej, ať se stanou dobrými a aktivními křesťany
- Prosíme o pomoc pro všechny oběti válek, a za mír pro místa, kde se bojuje, zvláště pro Sýrii, Afganistán, Irák, a také za spravedlivé vyřešení krize na Ukrajině
- Prosíme o nová kněžská i řeholní povolání, i za povolání k různým službám ve farnosti, povolej, Pane, i nové ministranty a ministrantky
- Dej, Pane, ať se více lidí zapojí do našich společenství, ať se i více lidí touží vzdělávat na biblických hodinách a také skrze četbu knih v naší farní knihovně
- Pomoz ubytovaným na našich farách v jejich problémech a zbav je všeho zlého
- Požehnej, pane, činnosti Kaplické Charity a všem, o které se Charita stará.
- Ved' svým Duchem činnost P. Pavla v léčebně pro závislé v Červeném Dvoře.
- Smiluj se, Pane, nad těmi, kteří propadli alkoholu, drogám, hazardním hrám, ap., a také nad uvězněnými, osvoboď všechny z moci zla.
- Posilni či zcela uzdrav naše tělesně i duševně nemocné, potěš všechny osamělé, zoufalým dej novou naději a ved' k trpícím naše kroky. Zvláště prosíme za .....
- Odpusť, Pane, hříchy našich zemřelých, smiluj se nad nimi a přijmi je do své slávy.

Nové knihy o Kaplické farní prodejně:

Naděje pro Chanu

Kniha je určená pro všechny páry, které touží po dítěti, jež nepřichází, truchlí pro miminko, které se nedožilo porodu, nebo už příliš dlouho čekají na děťátko, které by mohli osvojit. Autorka vám pomůže hledat cestu za pomoci biblického příběhu Chány. Upřímně sdílí vlastní zážitky a zápasy, prakticky se dotýká možností léčby i adopce, ale především citlivě vede k Bohu veškeré útechy, který nás neopouští ani v temných údolích Života. Kniha může být užitečná i pro ty, kdo chtějí pár na jeho cestě doprovázet. Oddíl *Pro nosiče břemen* na konci každé kapitoly nabízí praktické rady pro všechny, kdo chtějí svým blízkým opravdu pomoci.

„Chtěl bych popsat, jak vidím to velké nadšení z dobrodružství, jež je člověku vlastní, ale které netrvá věčně, nýbrž se musí neustále obnovovat, aby bylo možné uniknout nudě z přílišné organizovanosti.

Myslím, že by se tato potřeba dobrodružství měla vzhledem ke své univerzalitě a nezkrtné síle považovat za pud. Její uspokojení přináší onu zvláštní radost, která se dostaví vždy, je-li uspokojen některý z našich pudů. Toto puzení k dobrodružství může být všelijak zastřené, utlumené, potlačené, ale nikdy z lidské duše nevymizí.”

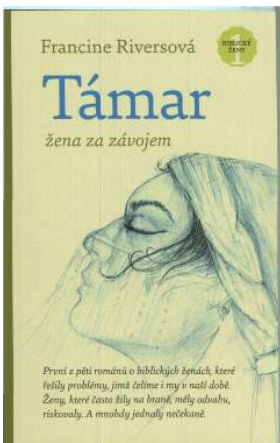
Hlavní znaky dobrodružství:

- schopnost sebevyjádření, - důvtipnost, vynalézavost
- zaměřenost k jedinému cíli, jímž je láska, která dobrodružství vzbuzuje, vede a udržuje, -přijetí určitého rizika

Dr. Paul Tournier pracoval jako praktický lékař v Ženevě.

Je autorem mnoha knih, z nichž některé vyšly i u nás:

Porozumění v manželství, Vína, Silní a slabí, Tajemství.

Toto je první z pěti románů o ženách z rodokmene Ježíše Krista O ženách z Blízkého východu, které žily ve starověku. Často žily na hraně. Měly odvahu. Neztrácely naději. Riskovaly. Občas dělaly i velké chyby. Žijeme v těžké době plné problémů, kdy miliony lidí hledají odpovědi. Tyto ženy mohou být pro nás inspirací i v dnešním světě. Ukazují nám cestu.

Francine Sandra Riversová (narozena 1947) je americká autorka pšící historické romány a knihy na křesťanská témata. Její knihy získaly řadu ocenění včetně Cbristy Award, ECPA Gold Medallion a Holt I Medallion. S manželem Rickem žije v severní Kalifornii. Mají tři děti a pět vnoučat.